

Sygn. akt II Cz 1036/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Karina Marczak

Sędziowie SO Agnieszka Tarasiuk – Tkaczuk

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 lipca 2014 roku w S.

sprawy ze skargi dłużnika A. J.

na czynność komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) J. K. w sprawie Km 63/13

z udziałem wierzyciela Z. Ś.

na skutek zażalenia dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 11 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt I Co 1704/12

I. odrzuca zażalenie na punkt 1 postanowienia;

II. oddala zażalenie w pozostałym zakresie.

SSO Tomasz Szaj SSO Karina Marczak SSO Agnieszka Tarasiuk – Tkaczuk

sygn. akt II Cz 1036/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy w Gryficach w punkcie 1 oddalił skargę dłużników A. J. i W. J. na czynność Komornika w przedmiocie zajęcia nieruchomości w T. przy ul. (...) oraz w T. przy ul. (...), w punkcie 2 oddalił wnioski o zawieszenie postępowania egzekucyjnego zaś w punkcie 3 oddalił wnioski o umorzenie postępowania egzekucyjnego.

Uzasadniając rozstrzygnięcie w zakresie punktu 2 wskazał, że podstawy zawieszenia postępowania egzekucyjnego są uregulowane w art. 818 § 1 k.p.c., art. 820 k.p.c., art. 820¹ § 1 k.p.c. oraz 821 k.p.c. Żadna z przesłanek zawieszenia zaś w sprawie nie zachodzi.

Wskazał również, że umorzenie postępowania następuje na podstawie art. 824 i 825 k.p.c. i w tym zakresie również nie zachodzą żadne przesłanki umorzenia postępowania.

Zażalenie na powyższe postanowienie w całości złożyli dłużnicy, domagając się uchylenia postanowienia oraz uznania zasadności skargi, ewentualnie uchylenia egzekucji komorniczej, zawieszenia i umorzenia egzekucji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W toku postępowania zażaleniowego dłużnik W. J. zmarł, przy czym spadek po nim na podstawie postanowienia z dnia 19 lutego 2014 roku, sygn. akt I Ns 352/13, nabyła w całości A. J..

Zażalenie dłużnika w zakresie punktu 1 zaskarżonego postanowienia okazało się niedopuszczalne.

Zgodnie z ogólną normą art. 394 § 1 k.p.c. oraz zgodnie z art. 767⁴ § 1 k.p.c. zażalenie na postanowienie Sądu wydawane w postępowaniu egzekucyjnym przysługuje co do czynności kończących postępowanie w sprawie oraz, na zasadzie wyjątku, w wypadkach wskazanych w ustawie (por. uchwała Sądu Najwyższego z(...)postanowienie Sądu Najwyższego z dnia (...); uchwała Sądu Najwyższego z dnia (...)(...)postanowienie Sądu Najwyższego z dnia(...)

W niniejszej sprawie przedmiotem skargi było zajęcie nieruchomości, co do którego Sąd rozstrzygnął w punkcie 1. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, że postanowienie wydane na skutek rozpoznania skargi na czynności komornika podlega zaskarżeniu, jeżeli kończy bądź zmierza do zakończenia postępowania egzekucyjnego (np. uchwała z dnia (...)(...), w której Sąd Najwyższy uznał, że na postanowienie sądu rejonowego oddalające skargę na czynność komornika, polegającą na zajęciu nieruchomości, nie przysługuje zażalenie). W niepublikowanym postanowieniu z dnia (...)(...)(...)Sąd Najwyższy stwierdził - podkreślając, że przyjęte w postępowaniu rozpoznawczym rozumienie pojęcia "orzeczenie kończące postępowanie w sprawie" wymaga w postępowaniu egzekucyjnym uwzględnienia specyfiki i charakteru tego postępowania - iż w sprawie egzekucyjnej orzeczeniem kończącym postępowanie jest nie tylko orzeczenie kończące postępowanie jako całość, ale także postanowienie sądu definitywnie zamykające samodzielną, zasadniczą część postępowania egzekucyjnego (np. postanowienie sądu drugiej instancji co do przybicia). W uchwale z dnia (...)Sąd Najwyższy wskazał, że na postanowienie sądu rejonowego oddalające skargę na czynność komornika polegającą na zajęciu świadczeń emerytalno-rentowych nie przysługuje zażalenie. W uzasadnieniu tej uchwały zostało wskazane, iż postanowienie sądu nie kończy postępowania w sprawie przez sam fakt oddalenia, lub odrzucenia skargi na czynność komornika, gdyż postępowanie w tym przedmiocie nie jest synonimem postępowania w sprawie egzekucyjnej. Dla zaskarżalności postanowienia miarodajne jest to, czy jego przedmiot i treść uprawnia do wniosku, że kończy ono postępowanie w sprawie egzekucyjnej. Niewątpliwie zaś zajęcie nieruchomości nie prowadzi do zakończenia postępowania, a jedynie otwiera drogę do podjęcia innych czynności. W ocenie Sądu rozstrzygając o kwestii dopuszczalności zażalenia na postanowienie Sądu rozstrzygające w przedmiocie skargi na zajęcie nieruchomości należy posłużyć się poglądami Sądu Najwyższego wyrażonym przy ocenie dopuszczalności zażalenia na postanowienia rozstrzygające o skardze na zajęcie nieruchomości, gdyż skutki obu czynności są zbliżone.

W konsekwencji zażalenie dłużnika na postanowienie Sądu w punkcie 1 podlegało odrzuceniu na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

W zakresie zażalenia na postanowienie oddalające wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego zażalenie okazało się dopuszczalne, zgodnie z art. 828 k.p.c., zaś w zakresie rozstrzygnięcia w przedmiocie odmowy umorzenia postępowania na zasadzie art. 394 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Niemniej jednak należy ocenić je jako niezasadne. Rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie skargi co do meritum czyniło bezprzedmiotowym zawieszanie postępowania egzekucyjnego. Tym samym zawieszanie postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 821 § 1 k.p.c. było zbędne. Rozstrzygnięcie Sądu w tym zakresie należało uznać za prawidłowe, albowiem dłużniczka nie wskazała podstawy zawieszenia postępowania. Również w zażaleniu nie wskazuje argumentów uzasadniających zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Dłużniczka kwestionuje istnienie tytułu wykonawczego, co było przedmiotem rozważań Sadu. Argumentacja dłużniczki, że nie rozpoznano jej sprzeciwu nie ma znaczenia w postępowaniu egzekucyjnym, powyższe bowiem mogłoby być przedmiotem zażalenia na postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności. W szczególności dłużniczka nie przedłożyła prawomocnego orzeczenia pozbawiającego tytuł wykonawczy wykonalności (art. 825 pkt 2 k.p.c.) ani nie wskazała, aby zachodziły inne podstawy umorzenia postępowania. Z tych względów złożone zażalenie w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

(...)

(...)

1) (...)

2) (...)

(...)

(...)

3) (...)

4) (...)

(...)